

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: A.Z.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2017

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 27.2.2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2017 č. j. X, kterým žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.12.2016 č. j. X ve věci žádosti žalobce o starobní důchod pro nesplnění

podmínek ust. § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná konstatovala, že žalobce uplatnil 22.9.2016 žádost o starobní důchod s datem přiznání 16.12.2016 s tím, že žádá o přiznání starobního důchodu od 59 let věku. Žalovaná učinila závěr, že žalobce nesplňuje podmínky § 74 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění s odůvodněním, že podle evidenčních listů důchodového zabezpečení žalobce odpracoval v období od 2.7.1976 do 31.12.1992 celkem 4.983 dnů v I.B pracovní kategorii a 4.044 dnů ve II. pracovní kategorii. S těmito údaji rovněž koresponduje potvrzení zaměstnavatele OKK Koksovny a.s. ze dne 9.6.2016. Žalobce tak v kategorii uvedené v ust. § 14 odst. 2 písm. i) až l) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 (tzv. I.B pracovní kategorie) získal celkem 4.983 dnů, tj. 13 roků a 238 dnů, a výkon předmětného zaměstnání trval k 31.12.1992. Žalovaná uvedla, že podmínka zaměstnání po dobu nejméně 20 roků v zaměstnání uvedené v § 14 odst. 2 písm. i) až l) stanovená v § 21 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 tak nebyla splněna. Zároveň nebyla splněna ani podmínka zaměstnání po dobu nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až l) stanovená v § 174 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995. Žalovaná uzavřela, že nárok na snížený důchodový věk dle zákona č. 100/1988 Sb., proto žalobci nevznikl. Dále uvedla, že žádosti o starobní důchod s datem přiznání od 16.12.2016 nelze vyhovět, neboť k požadovanému datu přiznání starobního důchodu nesplnil podmínku potřebného důchodového věku, který v jeho případě činí 63 let a 8 měsíců. Na důchodový věk žalobce se vztahuje obecná úprava obsažená v ust. § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. V souladu s tímto ustanovením činí jeho důchodový věk 63 let a 8 měsíců.

2. Žalobce v žalobě a jejím doplnění namítal, že napadá období od 30.6.1984 do 11.5.1987. Jeho pracovní činnost měla být zařazena do I.B kategorie a nikoli do kategorie II. Uvedl, že před uzavřením Koksovny Karolina bylo některým zaměstnancům nabídnuto, že přejdou-li do prádla nebo zůstanou na závodě do konce, budou mít napsanou pracovní kategorii I.B. On pracoval na pecích v kategorii I.B. V období let 1982 až 1987 vykonával stejnou práci, přesto jsou v jeho evidenci údaje o tom, že část práce byla vykonávána v kategorii I.B a část a ve II. pracovní kategorii. Všichni ostatní zaměstnanci mají vykázanu pracovní činnost v kategorii I.B. Jen jemu vykázala Ing. J. v období let 1984 až 1987 pracovní činnost v kategorii II., a to proto, že odmítl vstoupit do KSC. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.
3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že žalobce uplatnil žádost o starobní důchod s datem přiznání důchodu od 16.12.2016, tj. od 59 let věku. Vyslovila přesvědčení, že jedině zaměstnavatel je oprávněn zařazovat zaměstnání do preferovaných pracovních kategorií. Povinností organizací bylo při vykazování preferované pracovní kategorie sledovat nejen, že činnost byla vykonávána na rizikovém pracovišti podle popisu práce uvedeného v resortním seznamu, ale též, zda pracující soustavně nebo převážně práce uvedené v resortním seznamu vykonával. Časová převaha vykonávané práce se přitom sledovala v období kalendářního měsíce dokonce po jednotlivých hodinách a zaměstnání se zařazovalo do preferované kategorie s ohledem na celkový počet hodin té činnosti, která převažovala. Podle evidenčního materiálu vyhotoveného zaměstnavatelskou organizací vykonával žalobce zaměstnání zařazené do I.B pracovní kategorie v době od 2.7.1976 do 30.6.1984 a od

11.5.1987 do 30.6.1993. Výkon jeho zaměstnání v období od 1.7.1984 do 10.5.1987 byl zařazen do II. pracovní kategorie. Při svém rozhodování a hodnocení doby zaměstnání žalobce v období od 2.7.1976 do 30.6.1993, kdy pracoval u OKK Koksozny, a. s. Ostrava – Přívoz, žalovaná vycházela z řádně vyplněných a zaměstnavatelem potvrzených evidenčních listů důchodového pojištění a o údajích v nich uvedených nemá důvod pochybovat. Uvedla, že má k dispozici i potvrzení OKK Koksozny, a. s. Ostrava – Přívoz ze dne 9.6.2016, dle něhož žalobce byl zaměstnancem firmy od 2.7.1976 do 30.6.1993. Z toho doba zaměstnání v I.B kategorii trvala od 2.7.1976 do 30.6.1984 a od 11.5.1987 do 30.6.1993. Doba zaměstnání žalobce v I.B kategorii uvedená v této korespondenci se zcela shoduje s dobou zaměstnání v preferované kategorii, která byla vykázána na evidenčním listu důchodového pojištění. Dle dokladů nacházejících se v evidenci žalované, a které žalobce přiložil k žádosti o starobní důchod, odpracoval žalobce v zaměstnání zařazeném do I.B pracovní kategorie pouze 13 roků a 238 dnů. S ohledem na zákonné předpisy citované žalovanou ve vyjádření, žalobci nárok na starobní důchod v 59 letech věku nevznikl, neboť nezískal potřebných 15 roků zaměstnání v I.B pracovní kategorii. Proto žalovaná nemohla postupovat jinak, než jeho žádost o starobní důchod, neboť nebyly splněny kogentní normou stanovené podmínky pro přiznání důchodu. V podrobnostech žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vzal krajský soud v daném případě provedeným dokazováním za prokázané následující skutečnosti. Dne 22.9.2016 žalobce uplatnil žádost o starobní důchod s datem přiznání 16.12.2016 s tím, že žádá o přiznání starobního důchodu od 59 let věku. V období od 2.7.1976 do 31.12.1992 žalobce vykonával pracovní činnost v I.B pracovní kategorii, celkem 4.983 dnů, tj. 13 roků a 238 dnů a 1.044 dnů ve II. pracovní kategorii. Z osobního listu důchodového pojištění plyne, že od 1.1.1984 do 31.12.1984 žalobce odpracoval 184 dnů ve II. pracovní kategorii a 182 dnů v I. pracovní kategorii. Od 1.1.1985 do 31.12.1985 vykonával pracovní činnost ve II. pracovní kategorii po dobu 365 dnů. Od 1.1.1986 do 31.12.1986 po dobu 365 dnů vykonával pracovní činnost ve II. pracovní kategorii. Od 1.1.1987 do 31.12.1987 vykonával pracovní činnost po dobu 130 dnů ve II. pracovní kategorii a 235 dnů v I. kategorii. Ve správním spise je založeno i potvrzení doby zaměstnání vystavené OKK Koksozny, a. s. ze dne 9.6.2016, podle něhož byl žalobce zaměstnancem firmy od 2.7.1976 do 30.6.1993, z toho doba zaměstnání v kategorii I.B. trvala od 2.7.1976 do 30.6.1984 a od 11.5.1987 do 30.6.1993. Z přehledu doby zaměstnání vystaveného OKD, Ostravsko – karvinskými koksovnami, a. s. dne 3.3.1998 se podává, že žalobce od 3.9.1973 do 30.6.1976 studoval na odborném učilišti Bastro – vyučen provozní zámečnick, výuční list 22.6.1976. Od 2.7.1976 do 30.6.1993 pracoval u Ostravsko – karvinské koksozny Ostrava – bývalý závod Koksovna Karolina, Trojice – Závod údržby a služeb, pracovní zařazen byl jako provozní zámečnick, topenář. Od 1.7.1993 do 28.2.1998 pracoval na závodě Koksovna Jan Šverma. Z opisů evidenčních listů důchodového zabezpečení založených ve správním spise plyne, že v roce 1984 žalobce vykonával ve II. pracovní kategorii pracovní

činnost 184 dnů, v I. pracovní kategorii 182 dnů. Druh činnosti podle názvosloví a pořadového čísla resortního seznamu je označen jako provozní údržbář, 020201 – I.B, 020901II. V roce 1985 je evidována po dobu 365 dnů pracovní činnost provozního zámečníka ve II. pracovní kategorii, číslo resortního seznamu 020901. Jako provozní zámečník podle evidenčního listu důchodového zabezpečení žalobce vykonával činnost rovněž v roce 1986 po dobu 365 dnů a druh činnosti je podle pořadového čísla resortního seznamu označen číslem 020901. V roce 1987 žalobce vykonával profesi provozního zámečníka, a to 130 dnů ve II. pracovní kategorii a 235 dnů v I. pracovní kategorii, podle pořadového čísla resortního seznamu se jednalo o pracovní činnost označenou číslem 020901 – II, 020201 – IB. Z protokolu sepsaného dne 31.7.1997 za přítomnosti kromě jiného náměstka ředitele pro personální a mzdové věci OKK Koksovny, a. s. Ing. P. V. plyne, že spisovna Koksovny Svoboda, konkrétně místnosti slouží k uskladnění daňových dokladů, byly úplně zatopeny a poškozeny nánosy bahna, na Koksovně Šverma byly úplně zatopeny mzdové listy uskladněné ve sklepních prostorách, zcela byly zničeny doklady od roku 1950 do roku 1995 včetně, uskladněné doklady jsou zničené vodou a nánosem bahna po vysoušení zcela nepoužitelné.

6. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.12.2016 č. j. R-7.12.2016-424/X byla zamítnuta žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 a § 74 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Z výsledku žalobce jako účastníka řízení soud zjistil, že od 2.7.1976 do 30.6.1993 pracoval v OKK, bývalý závod Koksovna Karolina, Trojice, závod údržby a služeb, v pracovním zařazení provozní zámečník – topenář. Od 1.7.1993 do 28.2.1998 pracoval v OKK, závod Koksovna Šverma. Žalobce nesouhlasil s tím, že ve sporném období má vykazovanou II. pracovní kategorii. Tvrdil, že vykonával stejnou práci na stejných pracovištích., konkrétně 6 až 7 let vykonával práci s panem F. H., který dělal předáka, panem R.Č. – s ním pracoval na čerpadlech, a s panem H. G. Na Koksovně Karolina pracoval vždy v I. pracovní kategorii. Jeho náplní práce byla oprava a údržba provozu hlavního čerpadla, chodil udržovat chemickou čističku, docházel na koksárenskou vodárnu na řece Lučina, prováděl tam údržbu. Vykonával vlastně práci, kterou konali předtím instalatéri. Koksovna nejela celou dobu v roce stejně, pece skončily dříve, než prádlo. Někdy musel odejít na Koksovnu Šverma, kde se musela stavět sušička. Tam pracoval asi půl roku. Tvrdil, že to bylo vždy v I. pracovní kategorii. Z výpovědi žalobce bylo dále zjištěno, že před uzavřením Koksovny Karolina, k čemuž mělo dojít postupně, napřed pece a asi za 3 roky úpravna uhlí, bylo některým zaměstnancům nabídnuto, že když přejdou do prádla nebo zůstanou na závodě do konce, budou mít pracovní činnost vykázanu v I.B pracovní kategorii. On na Koksovně Karolina zůstal, a to jenom z toho důvodu, aby měl zachovánu pracovní kategorii. Proto pracoval na prádle na hlavním čerpadle a následně na čističce. Na otázku, na jakém pracovišti se zdržoval, žalobce uvedl, že se pohyboval po všech pracovištích, v tom byla ta jeho náplň. Žalobce dále tvrdil, že skutečnost, že ve sporném období má vykazovanou pracovní činnost ve II. pracovní kategorii, zavinila pracovnice paní J., s níž neměl dobré vztahy, a to poté, co odmítl vstoupit do KSČ.

Negativní vliv na vykazování jeho práce v pracovní kategorii sehrál i personální ředitel P.

8. Ze sdělení OKK Koksovny, a. s. ze dne 9.3.2018 bylo zjištěno, že mzdové listy ani směnovnice žalobce nelze doložit, neboť při povodni v roce 1997 byl zničen archiv, jak plyne z protokolu z 31.7.1997, který je přílohou tohoto sdělení. Zjištění z tohoto protokolu jsou uvedena výše.
9. Z výpovědi svědkyně M. V. bylo zjištěno, že v podniku OKK Koksovny, a.s. pracuje od roku 1983. V letech 1984 až 2003 pracovala jako mzdová účetní, následně jako referentka sociální činnosti a od roku 2011 jako referentka personální činnosti. Žalobce zná v souvislosti s vyřizováním jeho důchodu. Žalobce za ní přišel s tvrzením, že v jeho dokladech jsou nějaké nesrovnalosti a že by měl mít nárok na odchod do důchodu v 59 letech a že 15 let pracoval v kategorii I., a že takto mu pracovní činnost v jeho dokladech není vykázána. Evidenční listy důchodového zabezpečení žalobce, které jsou obsaženy v dávkovém spisu žalované, konkrétně pak ve vztahu k období od roku 1984 až 1987 jsou opisy, nejedná se o originály, ty zůstaly na podniku, ovšem v důsledku záplav již nejsou k dispozici. Protože se jedná o opisy, nejsou opatřeny podpisem žalobce. Svědkyně odkázala na originál osobního listu žalobce (údaje o pracovním zařazení), který se na podniku dochoval. Osobní list obsahuje poznámku o zařazení žalobce do příslušné pracovní kategorie a specifikace konkrétního období. Z osobního listu vyplývá, že žalobce vždy pracoval jako zámečnický, ovšem pro zařazení do I. či II. pracovní kategorie bylo podstatné to, na jakém středisku či provozu činnost vykonával. Zámečnický zařazení do I. kategorie vykonávali pracovní činnost na koksárenských bateriích, na koksovacích pecích a v chemické výrobě. Zámečnický zařazení do II. kategorie pracovali na uhelné službě – jednalo se o provoz, kde se upravovalo uhlí pro koksárenské baterie a patřila tam také úpravna uhlí, a v dílnách. Z osobního listu – údaje o pracovním zařazení vyplývá, že žalobce od 1.7.1984 do 10.5.1987 vykonával pracovní činnost ve II. pracovní kategorii, v I. pracovní kategorii byl zařazen od 2.7.1976 do 30.6.1984. O pracovním zařazení žalobce vypovídá také listina, a to příloha k žádosti o důchod. V resortním seznamu Federálního Ministerstva paliv a energetiky – Výnos č. 4/1985 ze dne 23.12.1985 je pod číslem 020901 popis pracovní činnosti uveden jako údržba, opravy a revize strojů a zařízení v provozech koksoven, mimo koksárenské baterie a chemickou část koksoven. Jedná se o činnost ve II. pracovní kategorii. Druh činnosti 020201 IB. pracovní kategorie – povolání provozní údržbář, pracovní činnost je popsána jako montáž, opravy, seřizování a provozní údržba technologických zařízení za provozu na koksárenských bateriích a v chemických provozech koksovny při provozu těchto agregátů. Vztahuje se na pracovníky tesař, zedník, mechanik elektronických zařízení, mechanik měřících a regulačních zařízení, potrubář, provozní elektrikář, provozní zámečnický, svářeč kovů, malíř – natěrač, instalatér, vulkanizér, truhlář, vahař, klempíř, pokrývač. Obsahem osobního spisu žalobce není žádný dopis Ing. J. ohledně odmítnutí žalobce vstoupit do KSČ. Jedinou listinou vyhotovenou Ing. J. je listina s datem 15.3.1988 označená jako potvrzení a obsahem jsou údaje o zařazení do té které pracovní kategorie ve vymezeném období. Opisy evidenčních listů důchodového zabezpečení žalobce vyhotovovala osobně svědkyně podle originálu. Originály však nevypisovala. Je možné, že originály byly vypsány Ing. J., která v předmětném období vykonávala práci na personálním oddělení. Svědkyně nemá žádnou vědomost o nějakých špatných

vztazích mezi žalobcem a Ing. J., neví o tom, že by žalobce odmítl vstoupit do KSČ. Pan P. nikdy nebyl ředitelem OKK Koksozny ani nějakého závodu. Jednalo se o ekonoma závodu. Svědkyně nemá žádné poznatky o nějakých špatných vztazích mezi žalobcem a panem P. Co se týče evidenčních listů pana H. a Č., které jsou založeny v dávkových spisech žalované, pak z těch je zřejmé, že ve spise pana H. jsou originály těchto evidenčních listů a ve spise pana Č. jsou fotokopie originálu. Proto tyto listiny obsahují podpis označených pracovníků.

10. Z potvrzení ze dne 15.3.1988 Ostravsko – karvinských koksoven, koncernového podniku, vystaveného Ing. J. a adresovaného personálnímu oddělení téže organizace bylo zjištěno, že obsahuje údaj o tom, že žalobce pracoval v I.B pracovní kategorii od 2.7.1976 do 30.6.1984 a od 11.5.1987 do 31.12.1987.
11. Z osobního listu žalobce předloženého svědkyní M. V. bylo zjištěno, že obsahuje údaje o výkonu pracovní činnosti žalobce na Koksovně Karolina. V I. pracovní kategorii byl zařazen od 2.7.1976 do 31.12.1979, dále od 1.1.1980 do 30.6.1984, evidenční číslo zaměstnání 040502, přičemž v období od 1.1.1980 do 30.6.1984 v profesi provozní zámečnick. Od 1.7.1984 do 10.5.1987 vykonával činnost provozního zámečnicka ve II. pracovní kategorii - číslo pracovní činnosti 020901.
12. Z přílohy k žádosti o důchod předložené svědkyní M. V. bylo zjištěno, že obsahuje údaje o dobách výkonu preferovaného zaměstnání, a to v I.B kategorii od 2.7.1976 do 30.6.1984, žalobce pracoval jako provozní údržbář v OKK Koksozny, a. s., číslo pracovní činnosti podle resortního seznamu 020201. Od 11.5.1987 do 31.12.1987 vykonával povolání provozního údržbáře, pracovní činnost v I.B pracovní kategorii, číslo pracovní činnosti 020201. V I.B pracovní kategorii vykonával činnost od 1.1.1988 do 31.12.1992, pracoval jako koksář v OKK Koksozny, a. s., číslo pracovní činnosti 030308. Listina obsahuje záznam o tom, že doba zaměstnání v I.B kategorii byla vykázána dle Výnosu č. 2/1989 Federálního ministerstva paliv a energetiky ze dne 10.7.1989.
13. Z resortního seznamu Federálního ministerstva paliv a energetiky, Výnosu č. 4 ze dne 23.12.1985 bylo zjištěno, že pod číslem 020901 je popis pracovní činnosti uveden jako údržba, opravy a revize strojů a zařízení v provozech koksoven, mimo koksárenské baterie a chemickou část koksoven. Jedná se o činnost ve II. pracovní kategorii. V resortním seznamu je druh činnosti 020201 I.B kategorie specifikován jako povolání provozní údržbář a pracovní činnost je popsána takto: montáž, opravy, seřizování a provozní údržba technologických zařízení za provozu na koksárenských bateriích a v chemických provozech koksozny při provozu těchto agregátů. Vztahuje se na pracovníky tesař, zedník, mechanik elektronických zařízení, mechanik měřících a regulačních zařízení, potrubář, provozní elektrikář, provozní zámečnick, svářeč kovů, malíř – natěrač, instalatér, vulkanizér, truhlář, vahař, klempíř, pokrývač.
14. Z dávkových spisů žalobcem označených spolupracovníků pana R. Č. a F. H. bylo zjištěno, že oba mají v evidenčních listech v roce 1984 evidovanu pracovní činnost provozní zámečnick – podle resortního seznamu č. 020901 - II. pracovní kategorie, rovněž tak v roce 1985 mají uvedenu profesi provozního zámečnicka, druh činnosti č. 020901 – II. pracovní kategorie, v roce 1986 profese provozního zámečnicka, číslo resortního seznamu 040502 – II. pracovní kategorie. V roce 1987 pan R. Č. má evidovanu profesi provozního zámečnicka, kterou vykonával ve II. pracovní kategorii

263 dnů, číslo činnosti 040502 – II. pracovní kategorie a 102 dnů v roce 1987 vykonával profesi provozního zámečníka v I.B pracovní kategorii, číslo činnosti 031101. Pan F. H. v roce 1987 vykonával profesi provozního zámečníka, a to 243 dnů ve II. pracovní kategorii – číslo činnosti 040502 a 122 dnů v I.B pracovní kategorii – číslo činnosti 031101.

15. Podle ust. § 74 zákona o důchodovém pojištění, nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1.1.1996 po odpracované stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo I. (II.) kategorii funkcí, zůstávají zachovány do 31.12.2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.
16. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995, zaměstnání jsou pro účely důchodového zabezpečení zařazena do 31.12.1992 podle druhu vykonávaných prací do tří pracovních kategorií. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie jsou uvedena v resortních seznamech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1.6.1992; do III. pracovní kategorie patří zaměstnání, která nejsou zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie.
17. Podle ust. § 14 odst. 2 téhož zákona do I. pracovní kategorie jsou zařazena zaměstnání, v nichž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů, a to a) zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech, b) ostatní zaměstnání v hornictví vykonávaná v podzemí v hlubinných dolech, c) zaměstnání podzemí, při provádění podzemních staveb hornickým způsobem, d) zaměstnání členů leteckých posádek a pracovníků soustavně činných v letadle za letu, e) zaměstnání členů posádek námořních lodí, f) zaměstnání, v nichž se vykonávají zvláště těžké a zdraví škodlivé práce v hutích nebo těžkých chemických provozech, g) zaměstnání kesonářů a potápěčů, h) zaměstnání vykonávaná v prostředí ohrožené ve významné míře ionizujícím zářením při úpravě a konečném zpracování radioaktivních surovin, v jaderných elektrárnách a při obsluze cyklotronu a výzkumného reaktoru, i) zaměstnání vykonávaná s prokázanými chemickými karcinogeny a při pracovních procesech s rizikem chemické karcinogenity, j) zaměstnání v hornictví vykonávaná pod spodní úrovní nadloží a na skrývce v povrchových dolech (lomech) na uhlí, na radioaktivní nerosty a na nerosty, z nichž lze průmyslově vyrábět kovy, na magnezit, osinek, tuhu, kaolín, žáruvzdorné jíly, keramické lupky, sádrovec, živec a na křemen a křemenec k chemicko-technologickému zpracování nebo ke zpracování tavením, k) zaměstnání v těžbě a při opracování kamene, při mletí a drcení křemene, křemence a živce, při formování žáruvzdorných výrobků a při úpravě keramických surovin, vykonávaná v prostředí vysoké koncentrace agresivního fibroplastického prachu, pokud jsou pracující při výkonu těchto zaměstnání nadměrně ohroženi silikózou a zaměstnání sklářů dutého skla, l) zaměstnání ve stokové síti v podzemních prostorách.
18. Podle ust. § 21 odst. 1 písm. d) téhož zákona má občan nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 58 let, byl-li zaměstnán nejméně 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. i) – l).
19. Podle ust. § 174 odst. 1 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995, občan, který vykonával před 1.1.1993 zaměstnání I. pracovní kategorie,

popř. službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31.12.1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 59 let, byl-li zaměstnán nejméně 11 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popř. 7,5 roku, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 15 roků zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) – l) anebo 15 roků ve službě I. nebo II. kategorie funkcí.

20. V projednávané věci žalovaná zamítla žádost žalobce o starobní důchod s odůvodněním, že žalobce nezískal potřebných 20 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. i) – l) stanovená v § 21 písm. d) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 a zároveň nebyla splněna ani podmínka zaměstnán po dobu nejméně 15 roků v zaměstnání uvedené v § 14 odst. 2 písm. b) – l) stanovená v § 174 zákona č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1995 a nárok na snížený důchodový věk dle zákona č. 100/1988 Sb., mu proto nevznikl. Žalovaná vycházela přitom z ust. § 74 zákona č. 155/1995 Sb., podle kterého nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1.1.1996 po odpracování stanovené doby v zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31.12.2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk. Protože však žalobce podle závěru žalované získal v kategorii I.B toliko 13 roků a 238 dnů, nárok na starobní důchod v 59 letech mu nevznikl. Žalobce namítal, že mu měla být započtena v I. pracovní kategorii i doba od 30.6.1984 do 11.5.1987. K tomu soud nejprve poznamenává, že dny 30.6.1984 a 11.5.1987 do I. pracovní kategorie započteny byly, jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se činí zjištění z evidenčních listů důchodového zabezpečení, která jsou obsahem správního spisu, a toto zjištění jsou správná. Posouzení výše uvedené žalobní námítky bylo otázkou skutkovou nikoli právní, a proto krajský soud k této žalobní námítce rovněž prováděl dokazování. Tvzení žalobce, že výkon jeho práce u podniku OKK, koksovny a.s. Ostrava, měl být zařazen do I. pracovní kategorie i v období od 1.7.1984 do 11.5.1987 nenasvědčují ani skutečnosti zjištěné ze správního spisu žalované, ani výsledky dokazování provedeného krajským soudem. Tvzení žalobce, že za vykázáním výkonu jeho povolání ve sporném období stála Ing. J., neboť odmítl vstoupit do KSČ, je ničím nepodloženou spekulací žalobce. Žalobce k tomuto tvrzení žádné důkazy nenavrl a důkazy provedené soudem uvedené tvrzení neprokazují, stejně tak ani tvrzení žalobce, že za nesprávným zařazením jeho pracovní činnosti do I. pracovní kategorie stál pan P., o němž žalobce tvrdil, že se jednalo o personálního ředitele, což bylo vyvráceno výpovědí svědkyně M. V., z níž bylo zjištěno, že se jednalo o ekonoma závodu a ředitelem nikdy nebyl. Dávkové spisy spolupracovníků žalobce pana F. H. a pana R. Č., konkrétně evidenční listy důchodového pojištění vyvrací tvrzení žalobce, že ostatní jeho spolupracovníci měli pracovní činnost vykazovanou ve sporném období v I. pracovní kategorii. Z evidenčních listů pana R. Č. a F. H. bylo naopak prokázáno, že v roce 1984, 1985, 1986 a po část roku 1987, kdy pracovali v profesi provozní zámečnick, byla jejich pracovní činnost vykazována dle resortního seznamu pod číslem 020901, resp. 040502 (v roce 1986 a po část roku 1987) ve II. pracovní kategorii. Evidenční listy žalobce, které soud považuje za řádně vyplněné při porovnání s evidenčními listy pana R. Č. a pana F. H., korespondují s výše citovaným obsahem části resortního seznamu a s dalšími listinnými důkazy,

konkrétně s potvrzením ze dne 15.3.1988 o výkonu zaměstnání žalobce v I.B kategorii a rovněž tak s obsahem osobního listu žalobce předloženého svědkyní V. a s její výpovědí. Žalobce přitom nenavrl jiné důkazy, z nichž by bylo možné prokázat jeho tvrzení, že i doba od 1.7.1984 do 10.5.1987 mu měla být započtena jako doba odpracovaná v preferované I. pracovní kategorii. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce shledal jako nedůvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

21. Podle ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22.05.2018

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně